

XXI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession paa Jærnbaneanlæg.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 6te Februar 1892.)

Det til Udvalgets Overvejelse henviste Lovforslag tilfigter Tilvejebringelsen af bestemte Regler for, hvilke Betingelser der skal fyldestgøres af den, der søger Statens Støtte til private Jærnbaner, og i hvilken Udstrækning saadanne Understøttelser bør tilstaa. Ved Siden deraf tilfigter Lovforslaget tillige at skaffe Regeringen Bemyndigelse til, under eget Skøn over disse Reglers tilfredsstillende Fyldestgørelse, at meddele Koncession paa saadanne Baner og tilstaa dem visse Begunstigelser i Retning af Statstilbud, Told- og Stempelbegunstigelser m. m. uden nærmere Forhandling med Lovgivningsmagten.

Der har i Udvalget været delte Mening om Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af at faa en saadan Lov tilvejebragt, som tilfigtet, paa Grundlag af det foreliggende Forslag. Et Flertal af Udvalget har dog ment, at en saadan Lov ikke vilde være uden Betydning for en bedre og fyldigere Tilrettelæggelse af fremtidige private Jærnbaneprojekter og dermed ogsaa til hurtigere og lettere Fremme af Lovgivningsarbejdet, hvor Forholdene fremdeles maatte gøre det nødvendigt, at Sagen

kommer til Rigsdagens Afgørelse, og man har derfor igennem Endringsforslag søgt at forandre de Bestemmelser, der i Betragtning af de under Sagens 1ste Behandling faldne Udtalelser kunde antages at træde hindrende i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse.

Et Mindretal (Clausen, Feldthusen, Højmark og S. Sjørgensen) formener, at den i §§ 1 og 2 givne udstrakte Bemyndigelse for Regeringen til efter eget Skøn, under Sagttagelse af de nærmere angivne Regler, at give Koncession paa Jærnbaner, eventuelt kan medføre en Fare for, at de lokale Interesser ikke i alle Tilfælde tilstrækkelig paaagtes og foreslaar under Hensyn hertil indsat en ny Paragraf efter § 2, hvori Bemyndigelsen gøres afhængig af indhentede Erklæringer fra de vedkommende Amts- og Byraad — hvor Anlægget til en vis Grad berører de lokale Interesser — og disse Erklæringers Tilslutning til vedkommende Koncessionsandragende; i andet Fald henvises Spørgsmaalet om Koncessionens Meddelelse til Lovgivningsmagtens Afgørelse.